

V A S S Z É C S E N Y I K É P E S

MÚLTIDÉZŐ

V . É V F O L Y A M , 2 0 1 5 . K Ü L Ö N S Z Á M

A Múltidéző augusztusi számában a lipárti búcsú kapcsán már foglalkozott régi falusi búcsúk hagyományaival, szokásaival. A búcsúk elsősorban vallási, lelki igényeknek tettek eleget, a hétköznapi egyhangú és nehéz munkái után persze társasági, szórakozási lehetőséget is jelentettek. A szécsenyi anyatemplomot Ebergényi Benedek építtette újjá 1837-ben, azóta a titulusa Nagyboldogasszony. (Előtte, Szt. István volt a titulusa, a korábbi Szt. István oltárkép mai is a templomban látható. Az 1857-es kataszteri térképen is még Szt. István templomként van jelölve.) Merkli Ferenc plébános és az egyházközségi tagok elhatározták, hogy visszaállítják a régi búcsúk becsületét és rangját, így immár negyedik éve a szécsenyi búcsú napján egy szobrot is állítanak a plébániakertben, megteremtve itt egy „XX. század szentjei” szoborparkot, Bálint József jení szobrászművész alkotásaiból. (2012-ben szécsenyi búcsú alkalmával a fúzi keresztet újították meg.) A közben szentté avatott II. János Pál pápa szobrával indult a program, majd az általa szentté és boldoggá emelt személyek ábrázolásai követték őt, Teréz anya és Pio atya után idén ismét egy szerzetes, Maximilián Kolbe atya szobra készült el. Így egyszer majd ez a

szoborpark, kicsit a paradicsomi kert mintául véve, a szentek kertjeként talán zárdokhely lesz. Az idei eseményeken a „Múltidéző stábja” is jelen volt, így ez a különszám képes tudósításként jut el az olvasókhöz. Az előkészületek már hetekkel korábban megkezdődtek. A szobor alapját Kis László kőművesmester és Tóth Csaba festőművész ásta ki. A betonozást rajtuk kívül még Borsodi József kántor, Horváth József vállalkozó, ifj. Kis László, a szülői munkaközösség elnöke és Pungor

László egyházközségi képviselő végezte. A posztamens zsaluját ezúttal is Bösze Antal asztalosmester készítette el. A szobrot Oláh Miklós vállalkozó és Pungor László szállította el a szobrásztól és Márfi László vállalkozó emelte gépével a helyére. Az idei búcsúi programot Merkli Ferenc atya állította össze. Augusztus 17-én, vasárnap reggel a plébániaudvar, mint egy hangyaboly, olyan elevenné vált. Farkas Miklós és Kovács Tibor egyházközségi képviselők szeletelték a marhahúst az ebédhez, Simon Miklós tanakajdi polgármester áthozta a sátrakat, asztalokat és padokat, amiket Horváth József, ifj. Kiss László, Pungor László, Tóth Csaba, Varga Bernadett iparművész és Verhás Balázs egyházközségi képviselő azonnal összeszerelt és felállított. Nem sokkal később már füstölni kezdett a katlan és a kétfős konyhai személyzet, Farkas Miklós és

Kovács Tibor, Tóth Ágostonnal kiegészülve, a fortyogó üstben főzni kezdte a pörköltet. 9 óra előtt, néhány perccel megérkeztek a díszvendégek. Bálint József szobrászművész, V. Németh Zsolt országgyűlési képviselő, a Földművelésügyi Minisztérium Környezetügyért, Agrárfejlesztésért és Hungarikumokért felelős Államtitkára, valamint Adam Wolowicz, a budatétényi Szt. Arnold verbita lelkigyakorlatos ház lengyel plébánosa, aki a szentmisét celebrálta, és a Magyarországi Borlovagrend tagjai Pammer István vezetésével. Adam Wolowicz atya prédikációjában, a Lengyelországban lévő auschwitzi haláltábor embertelenségeiről, kegyetlenségeiről és Kolbe atya valamint Rudolf Höss, a táborparancsnok ellentétes életútjáról beszélt, a jó és a gonosz szembetalálkozásáról, az örök kettős választási lehetőségről, az Isten melletti és elleni életekről. (Nagyon szépen beszélt magyarul.) A búcsú szentmise végén, a plébániakertbe való átvonulás után, 10 órakor kezdődött a szoboravatási ünnepség. A lepellet letakart szobor mellé díszörséggént a Borlovagrend sorakozott fel. A

távollévő egyházközségi elnököt Cserkész Viktort, Tóth Csaba helyettesítette, aki egymás után konferálta fel az ünnepség műsorszámait. V. Németh Zsolt államtitkár a szobor leleplezése előtt felidézte a vértanú Kolbe atya papi és szerzetesi életútját, majd életáldozatát, mártíromságát. Ez után Merkli Ferenc atyával közösen leplezték le a kőrifából faragott szobrot. (Az eredeti elképzelés szerint egy kétfigurás kompozíció készült volna az idei búcsúra, Kolbe atya mellett a másik auschwitzi szent, Edith Stein is ábrázolva lett volna, de a két szoborra nem sikerült kellő anyagi támogatást összegyűjteni. Így Edith Stein szobra jövőre fog elkészülni. Kolbe atya szobrát a Földművelési Minisztérium, a helyi Petőfi Mezőgazdasági

Szövetkezet és magánszemélyek támogatták.) A szobor leleplezése után Adam Wolowicz atya áldotta meg az alkotást, majd Merkli Ferenc atya mindenkit beinvitált a színházterembe, ahol 11 órakor elkezdődött „Az éhezők diadala” színdarab, melyet Kolbe atya életéről Merkli Ferenc plébános atya írt. A hajdan dr. Tóth Jenő atya által megálmodott és megvalósított színházterem színültig megtelt a vendégekkel, majd felgördült a függöny. Pungor László volt a narrátor a színpadképek és felvonások közt. (A búcsú előtti héten minden este lázas próbák zajlottak a plébánián, a színpadi kellékeket nagyon találóan és frappánsan az egyházközségi tagok és maguk a színészek készítették el. A darab zenei betéteit Borsodi József állította össze.) A főszereplő, Kolbe atya alakját Szerdahelyi Árpád alakította, Merkli Ferenc atya volt a táborparancsnok, Oláh Miklós a foglár, Borsodi József, Őri Mátyás, Varga Gergely és a sorkifakudi Pap Géza pedig a rabok. (Feri atya ügyesen átírta kevesebb személyre a történetet.) A dramaturgiailag feszesen összeállított darab, köszönhetően a néha drámaian átélt

szerepekkel (különösen Őri Máttyás empátiával átérzett alakítása) megrendítő hatást keltett és óriási közönségsikert aratott. Némethy Máriának, a Vas Népe jelenlévő újságírójának is ez volt a véleménye a látottakról. (Később tudósított is róla a megyei lapban.) A színi előadás végén minden jelenlévő személyt, a közben elkészült kiváló ebéddel az Egyházközség és a Vasszécsenyi Lokálpatrióta Kör vendégelt meg. A felszolgálásban ifj. Kiss Lászlóné, Kovács Tiborné és Verhás Balázszné segédkezett. Az idei szécsenyi Nagyboldogasszony napi búcsú mindenki számára így nagyon emlékezetes marad. Végül a plébániaudvaron még búcsúsok sátrakat is emeltek a gyerekek nagy örömeire. A búcsúi hangulat estig tartott, hisz ebéd után a már hagyománnyá váló búcsúi labdarúgó mérkőzés következett. Némi hiányérzetet csupán az okozott, hogy habár az egész település ki volt plakátolva, két önkormányzati képviselő kivételével a település hivatalosságai, közalkalmazottai és köztisztviselői távol maradtak ettől a nagyszerű rendezvénytől. Ez persze, sajnos, már nem először fordult elő, holott az igazi demokrácia mindig az alulról jövő kezdeményezésekre épül, a hivatalos képviselőinek ezeket kell támogatni, elősegíteni, nem tüntetőleg, vagy közönyösen távol maradni. (Képek: Tóth Ágoston az üstnél, Farkas Miklós és Kovács Tibor

apróra vágják a marhahúst a plébánia garázsából kialakított „konyhán”. Pungor László, Horváth József és Simon Miklós pakolják ki a sátrakat és asztalokat a tanakajdi önkormányzati autójából. A sátrak összeszerelésénél Horváth József, ifj. Kiss László, Verhás Balázs és Varga Bernadett. A búcsúi szentmise Adam Wolowicz lengyel atyával és a Borlovagrend tagjaival. A szentmise fénypontja az átváltoztatás, Tóth Magdolna és Szalai Arnold ministránsokkal, atyával és „Feri atyával”. Az áldozás után Molnár Istvánné édesanyjával, a nemrég megözvegyült Magdus néniével. A templomból való kivonulás után a szobor körül várankozók csoportja. V. Németh Zsolt országgyűlési képviselő, államtitkár avatóbeszédét tartja. A letakart szobor körül díszőrséget álló Borlovagok. V. Németh Zsolt államtitkár, beszéde közben. A hallgatóság Feri atyával és Adam

Wolowicz atyával, mellettük a ministránsok csoportja és a szobrász. Az alkotó, Bálint József szobrászművész megilletődése és tűnődése az avatóbeszéd közben. Az alkotó és V. Németh Zsolt államtitkár egymás mellett Feri atyát hallgatja. Feri atya köszönetnyilvánító beszédét tartja. A közönség a sátrak alól, az árnyékból figyeli az eseményeket. A táplánszentkereszti Gyöngyvirág kórus, éneklés közben. Gábor Bálint szobrászművész, V. Németh Zsolt államtitkár és a ministránsok.

Pammer Istvánné, Tóth Gellért és Varga Bernadett a közönségből. A jení vendégek egy csoportja a szoboravatás alatt. A szobor a koncentrációs tábor jelképező szögesdrótos oszloppal és Tóth Gellérttel. A művész és műve - semmi pózolás, gondterhelt és viharedzett arc. A színdarab első jelentében, a parancsnoki szobában Feri atya és Szerdahelyi Árpád. Ők ketten és Oláh Miklós. A második, fogdai jelenetben Oláh Miklós, Varga Gergely, Őri Mátyás, Szerdahelyi Árpád, Borsodi József és Pap Géza - mint rabok. A börtönparancsnok jelentést kér a foglártól - az előbbiek Feri atyával. Pungor László kommentátori szerepben az előbbi jelenet közben - még Borsodi József, Varga Gergely, Őri Mátyás és Szerdahelyi Árpád. Az éhségcellában - az előbbi négy szereplő, majd bejön Oláh Miklós. Őri Mátyás szomorú élettörténetét (szombathelyi elhurcolt zsidó kereskedőt játszva) adja elő. A két nagy alakítás - Őri Mátyás és Szerdahelyi Árpád. A második halott, a lengyel kommunisztát játszó Varga Gergely. A harmadik halott - Őri Mátyás. Kolbe atya elmélyült, töprengő, imádkozó arca -

- Szerdahelyi Árpád. (Szemüvegével, csuhájával nagyszerűen jelenítette meg a mártírhálált halt Kolbe atyát.) A foglár konstatálja az éhhalált a három rabon, már csak Kolbe atya van életben, bejön a táborparancsnok és jelentést kér. Kolbe atya halott cellatársaival, Borsodi József már egy lepellel le is van takarva. A börtönparancsnok monológja - Feri atya közéről. A színtársulat az előadás végén a viharzó taps közepette, felettük a szimbólummá vált cinikus náci mondat, a „munka

szabaddá tesz. A színpadi előadás után következett az ebédosztás, Kovács Tiborné, ifj. Kiss Lászlóné, Tóth Ágoston és Verhás Balázsné, most már ők a főszereplői a napnak, illetve a két mesterszakács, Kovács Tibor és Farkas Miklós. Arcukon jogos az elégedettség, hiszen nagyon finom, első osztályú volt az ebéd. A jení vendégek közé helyiek is ültek, ők voltak az első kóstolók. Asztal, asztal után, vendég, vendég hátán, a táplánszentkereszti Gyöngyvirág kórus tagjai és Pető Györgyné is meg volt elégedve az ebéddel. A lipártiak hozták a pörköltbe a nokedlit, így nem csoda, hogy vidáman és elégedetten

fogyasztották el az ebédet - Stüle Istvánné, Kappel Jánosné, Gosztolya Béláné, Kovács Jenőné és mások. Adam Wolowicz lengyel atya, gondolkodás nélkül ebédelni beült az egyszerű emberek közé, mellett Verhás Miklós. A színpadon a színészeknek terítettek, ők ott ebédeltek a szobrászművésszel - Pungor László, Feri atya és Bálint József szobrászművész.)